

En Hule.

Nærheden af Snake Valley i White County i den østlige Del af Nevada er en underjordisk Hule bragt for Lyset. Alerebe for flere Aar siden har man ved Høden af Jefferson Davis Peak fundet Indgangen til denne Hule, men blev dengang ikke videre bemærket, men man antog den blot var af ubetydeligt Omfang.

For nogle Uger siden besluttede imidlertid flere i Nærheden boende Sættlere at undersøge Hulen nøjere, og begav sig derhen forsynede med Loug, Stiger, Lanterner og andre Udrustningsgenstande. Efterat de vare komne ca. 25 Fod ned i Dybet, saa de et Rum, som var 10 Fod langt og 20 Fod bredt. Derfra kom de gennem en Nabning, stor nok til at en eneste Person kunde krybe derigennem, ind i en smal Gang, hvorfra man med Stiger steg ned i et andet Gemak, der var 40 Fod langt og lige saa højt.

Strax ved Indgangen til dette Gemak, paa den højre Side ligger en stor graa Kalkstensblok, der har stor Lighed med den luftet Lignelse. Lige over for Indgangen befinder sig en stor Dryppensklippe, som i Stikkelse af en Søjle tjener Hulens Hvælving til Støtte. Rundt omkring ser man prægtige Søjler, af Stene formede Statuer og utallige andre Gjenstande. Paa den øverste Ende af dette, et tinnelligende Rum, udbreder sig og man befinder sig nu i det saakaldte Musikgalleri, hvor man ser en lang Række smukke Dryppensbilleder med glat Overflade af gulagtig Farve, som naar man guider en ugen Gjenstand imod dem, lader høre dejlige musikalske Toner. Fra dette Sted kommer man atter ved en Stige, paa hvilken man i midterledet maa stige op, ifte ned, til en Række Gemakker og Gange af de bejngedeiligste Stikfælder. Et af disse Rum kaldes Møbelværelset, thi der finder man Borde, Stole, Strivepulste, Uhre, Prædikestole m. m. af Sten, og saa smukt og kunstnerisk formede, at de vækker Beundring. Det ejendommelige ved denne Hule er, at jo længere man trænger ind i den, desto lysere og hvidere bliver Kalkstens- og Dryppensbillederne. Derfra kommer man gennem Gange og Nabninger til et fælsomt Sted, som har faaet Navnet „Cupress Swamp“. Der sprudler Klæder af krytstaklart Vand over snehvid Kalksten, som ligner Blade og Græs. Et Værelse fører til det saakaldte Shoshone Vand fald, som styrter ned fra en Højde af 25 Fod. Derpaa kommer man til „Koralrevet“, et pragtfuldt Stenmonument, som har en skuffende Lighed med Koraller. Gjennem et trangt, stejlt Bjergpas kommer man endelig til det „store Museum“. Dette er det smukkeste Sted i hele Hulen, 75 Fod langt, 60 Fod bredt og næsten 60 Fod højt. Her ser man formede af Dryppen, den saakaldte „store Kathedral“ af omkring 52 Fods Højde samt Kuppel af tilsvarende Omfang, endvidere „Salomons Tempel“, „Aleopatras Naal“, en smukt formet Alabastrer-søjle, og mange andre Gjenstande af henrivende Skønhed.

„Dania“.

Anmeldelse.

„Kirke-Bladet“ af 1ste Juni er udkommet med følgende Indhold: Pinte. — Om den tvende Sjæls gudelige og hellige Kærvet. — Samler mit mine Hellige. — En Sang. — Vort Samfund's Opfølgende. — Grev Shaftesbury. — Kirkelige Efterretninger. — Etrotanker. — Kvitteringer. m. m.

Præsidenternes Hustruer.

Traditionen har nyttet at Washington lader elsket adskillige Gange inden han træder ind den smukke Enté, Martha Denbridge Custis, som han ægtede i 26aars Alderen, nemlig den 6te Januar, 1759. Hun brugte en Medgift paa \$100,000, og hendes eventyrlige Liv, personlige Ande og udviklede Dannelses afgiver endnu udsømmelige Emner for Biografers og Kunstneres Behandling. Lady Washington staar for Efterlægten som den ædle Kvinde, begavet og talentfuld, som med sit vindende Bæsen gjorde vort berøgt „republikanske Hof“ det lysere og berøgtige af dem alle. Ingen af hendes Efterfølgere har maaget at omgive Præsidentens sociale Liv med den Glæde, som hun forleuede

bet. Præsident Washington døde Lørdagen den 14de Decbr., 1799 og hans Gemalinde i 1804.

John Adams' Hustru, Abigail Smith, var en Præsidedatter og var bekendt som den mest skarpindige blandt Revolutionens Damer — denne Periode's politiske Dronning. Høtgeparret vellykkedes med to Børn, begge Søner; den ældste døde i 1801, medens haderen levede at se den yngste som Indehaver af Landets højeste Embede. John Adams døde 4de Juli, 1826 og Mrs. Adams 1818.

Thomas Jefferson giftede sig i Aaret 1772 med Mrs. Martha Wayles Skelton; hvis Medgift var 40,000 Acres Land og 135 Slaver, og hun beskrives som meget smukt og indtagende. Hun døde tidligt, Aaret 1782, efter at have skænket sin Mand to Døtre. Jefferson døde den 4de Juli 1826, (samme Dag som John Adams).

James Madison, som toldblodig Fæberjvend i 40 Aars Alderen, mødte, medens han opholdt sig i Philadelphia som Senator fra Virginia, den skønne Mrs. Dolley Payne Todd og ægtede hende i 1794. Høtgefædet blev barnløs; men hun havde en Son med sin første Mand. Hendes Rader var en Kromand i Virginia, og det siges at Datteren ofte blandede Lødder for Haderens Gjafter.

James Monroe tog sig en Høtgefælle i 1791. Det var Miss Borryght af New York, en elskværdig, aandrigh og dannet Dame; men man hender kun lidt til hendes Regimenter som social Leder i Hovedstaden.

John Quincy Adams ægtede Louise Catherine Johnson, Aaret 1797. Bryllupet fandt Sted i London, England, hvor Brudens Rader opholdt sig i Gjenfald af amerikansk Konsul. De havde to Søner, den ene af hvilken faldt i den meritanste Krig; den anden, Charles Francis Adams, lever endnu og har udmærket sig paa mange Maader.

Andrew Jacksons Giftermaal afgav Stof for talrige Standalhistorier. Mrs. Jackson havde tidligere været gift, men dette Høtgefædet synes at have været uligelig, og endelig forlod Manden hende. Senere forklaredes der at han havde faaet et Stiksmisje Defret i Virginia. Jackson ægtede hende derpaa, hvorefter det oplystes at Stiksmisjen ikke bejngedes før 1763. Uagtet begge Parter ifte havde gjort sig skyldig i nogen forsætlig Forbrydelse, var her en Anledning til Bagtalelse, som Jacksons Hender ifte undlod at benytte sig af.

Martin Van Buren blev gift i en ung Alder til en Dame i Sandy Hook, N. Y., som var bekendt for sin store Skønhed; men hun døde efter tolv Aars Høtgefædet.

William Henry Harrison's Hustru var en Farmerdatter fra Ohio. Hun overlevede ham med fets Søner, den ene af hvilke blev Rader til Senator Harrison af Indiana.

John Tyler's første Kone, Letitia Christian, døde i det andet Aar af hans Administration — 1842 — og til Aar derefter lod han sig vie til Miss Etie Gardner, en ung 20-aarig Dame; hans egen Alder var dobbelt saa høj. Dette Høtgefædet var langt fra lykkeligt.

James K. Polk fandt sig en Hustru i Miss Sarah Childers. Polk døde i 1849, kort efter Slutningen af sin Embedstermin; men Mrs. Polk lever endnu i Nashville, Tenn., æret og agtet af alle. Hver Aar aflægges Statens Legislatur som en Samling hende et formelt Besøg.

Zachary Taylor tog Margaret Smith, af Maryland, til Brud 1808. En af deres Døtre blev gift med Konføderationens Præsident, Jefferson Davis, og blev saaledes Hærfærinde i det hvide Hus i Richmond.

William Fillmore's Kone var en Præsidedatter og hed Abigail Powers.

Mrs. Franklin Pierce var den for sin Skønhed og Talentfuldhed bejngede Jane W. Appleton. Mrs. Pierce elskede det stille huslige Liv og nærde en medfødt Mobbelykkelig for det offentlige Liv. Da Tidende om hendes Mand's Nomination for Præsidentembedet bragtes hende, faldt hun i Svime. Hun fristede Tilværelsen som en Invalid i mange Aar inden sin Død, der indtraf 1863.

James Buchanan forblev alle sine Dage en ensom, indesluttet Fæberjvend, til hvis Fortrolighed ingen fandt Adgang. Aarsagen til dette siges at være et uligeligt Kærlighedsforhold, der i hans Ungdom fattede for steds en fort Stygge over hele hans Livsglade. Hans Fortlovede, drevne af Emsighe, begik nemlig Selvmord.

Abraham Lincoln ægtede Mary Todd, der som Pige var vittig, munter og livsglad, Egenfæder der alle lammedes under de følgende Aars Sorgens Bryder. Af deres fire Søner lever en — Robert Lincoln.

Andrew Johnson giftede sig som Strader i Aaret 1826 med en Lærerinde, der lærte ham at skrive, da hans Skolegang havde været aldeles forsojnt.

Mrs. U. S. Grant var Julia Boggs Dent, og hendes Person er for vel kendt til at fordrø videre Dntale.

Rutherford B. Hayes' Hustru, Lucy Webb, gjorde sig særlig bemærket som Hærfærinde i det hvide Hus og Leder i Washingtons Selskabsliv.

James A. Garfield blev gift med Lucretia Rudolph, en af hans forbums Elever, da han fungerede som Professor. Den dybe Sorg som hun nu bærer paa, er med dens Smertensfjæver indridjet paa Nationens Mindesten.

Chester A. Arthur ægtede Ella Herndon, Datter af en Marineofficer. Hun døde i 1879.

Grover Cleveland, som Gemytterne har haft saa travlt med at saa gift i de sidste Aar Maaned, viedes sidste Onsdag til Miss Frances Johnson af Buffalo, N. Y. For nye Præsidentinde er nu 22 Aar gammel. Hun blev født i Buffalo, og 13 Aar gammel blev hun faderløs, idet hendes Rader, Oscar Johnson, omkom ved et Ulykkestilfælde i New York. Den unge Pige gjennemgik Højskolen i Medina, hvor hun udmærkede sig ved Lærvillighed. Om hider blev hun Student ved Wells College, og et vindende behageligt Bæsen gjorde Miss Frances til Lærernes og Studenternes Yndling. Fra denne Anstalt graduerede hun i 1885. De sidste Par Aar af sit College-Liv modtog hun ofte Blomsterbuketter, først fra Gouverneur Cleveland og siden fra Præsident Cleveland i Washington, men dette betragtedes mere som Tegn paa det Bænsfælsforhold, hvori Cleveland stod til Familien Johnson; Oscar Johnson var jo, som bejngendt, Cleveland's Kompagnon i Sagførerforretningen.

Jens Graa-Elses Frierhistorie.
Ejantehistorie, af G. A. Thyrsgod.
(Sluttet)
Det var nu ud ad Nat, og da han kom til Gaarden, hvor han skulde søge Bæfled, var Folkene i Seng. Karlén med det vigtige Bærende kunde dog ifte tage Hensyn dertil, men dundrede paa Dør og Vinduer.
„Hvem er det?“ raabte Manden inde i Sengen.
„Det er mig.“
„Ja, hvad for en mig?“
„Det er mig, der kjøbte Ratten.“
Manden havde tidligere haft en Tanke om, at de unge muligen kunde fortræde Handelen. Han blev nu gnaven og spurgte: „Hvorfor kommer du nu og gjør saadan Larm ved Natteid?“
„Jeg stulde have at vide, hvad Ratten vil æde?“
„Hvad Ratten vil æde?“ Na, den forslugne Kat, den vil æde alting.“
„Av, for en Ulykke!“ raabte Jens forstrækket.
„Saa vil den vel ogsaa æde Maren!“
Og saa halede han afsted, alt hvad han kunde, thi Maren skulde dog ifte abes, hvis det kunde undgaaes.
Som han nu styrkede fremad i Vinde kom Jørgen Ratmand fra Langaa gaende ad Bæsen fra den modfatte Kant. Han gif i sine egne Tanker, der var ganske behagelige; thi det var et knapt Jøderaar, og han gif netop og regnede ned, at mange gamle Heste vilde komme under hans Kniv inden Vinteren. „Kun de vi bare snart saa en dygtig Efteraarsstorm!“ sagde han halv højt, og i det samme stormede Jens Graa-Else imod ham og vendte ham sit Hoved ind i Hjerstekulén, saa han tumlede tilbage. Lange Jørgen Ratmand drattede dog ifte omfuld saa let, og hvad mere var, han var snart paa sin Haand og fattede Stormløberen i Kraven med de Ord: „Hvordan er det, du tager afsted? Kan du ifte se dig for?“
„Det er Ratten!“ pustede Jens.
„Hvad siger du?“
„Det er den slemme Kat, der vil æde alting og Maren med, og hende maa jeg have reddet.“
„Det er begribeligt; men saadant et glubende Dyr skulde du saa skilt ved Livet.“
„Ja, det vil jeg saa gjerne; men hvordan skal jeg bære mig ad dermed?“
„Det kan du saa mig til,“ sagde Ratmanden.

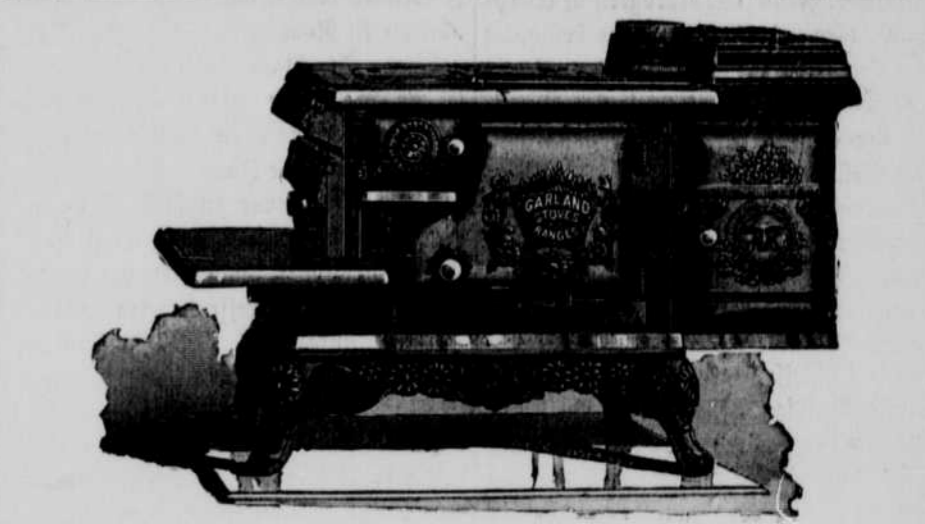
Derover blev da Jens overmaade glad, og Jørgen fulgte med ham tilbage. Ratten laa endnu rolig og suurrede i Maren's Fortlæde. Den havde ifte ædt hende endnu, og Ratmanden hørte snart for, at den i Fremtiden herken skulde æde hende eller andre Ting. „Nu siger vi dig saa mange Tak!“ sagde Jens, da Rattedrabret var fuldført.

„Tak kan vel ifte gjøre det, bitte Ven!“ sagde Jørgen. „Jeg stulde gjerne have nogle Stillinger for min Ulejlighed.“
„Hvormeget skal du da have?“ spurgte Jens forstrækket.
„Lad mig nu se!“ sagde Ratmanden, regnende efter. „At stille en gal Kat er et slemmt Stykke Arbejde; Nattearbejde betales dobbelt. Jeg beholder Stundet, og saa giver du mig 24 Stilling. Det er endda lidt nok for min Ulejlighed, da jeg tilmed maatte gaa saa langt tilbage efter det i en travl Tid.“
„Saa mange Penge har jeg ifte,“ sagde Jens.
„Hvad for noget. Du giver mig et Stykke Arbejde, og har intet at betale med! Nu, nogle Penge har J vel? Hvormange har J?“
„Ti Specier.“
„Ifte mer? Ja, ja! Saa jaar jeg vel nøjes dermed for en Gaas Styk. Kom hid med de ti Specier! — Tak! — Men lad ingen vide, at jeg har gjort det saa billigt, for det kan stude mig i min Kærvingsvej. Sig til alle, at du gav mig 24 Stilling og hverken mer eller mindre. Nu tager jeg den slemme Kat med mig, at den ifte skal gjøre flere Ulykker. God rolig Nat, Folkens!“
Han gif sin Gang, og Kærvestofkene søgte saa videre ad Tjokkeborg til. Ved Morgengry naadede de til Bæjende. Jens forestillede sin ubtaarne for Moderen, og derefter fortalte han Gaarsdagens og Natens Hændelser. Det sunnede hun lidt paa, men saa udbrodt hun: „Du har ladet dig narre, bitte Jens!“
„Tror J?“
„Ja, du har. Du stulde sørgt for at saa dig en Kone, der havde en god Fortand, og det lader det til, at Maren ifte har.“
„Men da jeg gif, talte J slet ifte om, hun skulde have Fortand; men blot at hun var tjon og kunde arbejde og havde noget til bedste.“
„Ja, lad det nu være godt! Men jeg vil endda, se, om jeg ifte kan saa noget tilbage af det, J har fat til undervejs.“ Saa klædte den gamle Kone ig paa og gif ud ad Bæsen, som de to unge havde faret. At gaa hen og forlange nogle af de Penge tilbage, Jørgen Ratmand havde faaet, mente hun vilde være forgjæves; men han, der havde faaet Koen og Soen, var en bosat Mand, hos ham indfandt hun sig og forestillede ham, at det var en Skam, saadan som han havde handlet med de to unge vejfarende Folk.
„Nej, det er saamænd ingen Skam,“ sagde han, „for det var ret et Par Tosser, og de har godt af at blive narret og give Kærvpenge; thi det bliver de Klogere af.“
„Jens er da ingen Tosse,“ sagde Konen: „men han er nu ogsaa min egen Son. Derimod skal jeg ifte nægte, det var godt, om Maren var noget Klogere.“
„Saa skal du kjøbe noget Visdomspulver til hende!“ sagte Manden.
„Hvor er det Visdomspulver at saa?“
„Det kan du saa hos mig. Det koster 5 Daler Pundet. Et Pund er tilstrækkelig til det første, og du giver hende en Spjefsefuld hver Morgen.“
Hun gif strax ind derpaa, og Manden gif ud til Sandgraven bag ved Gaarden og fglbde en Papispose med Sand — ifte just smukt Strøfsand, da det havde et sfbengult Skær. Det tog han saa med sig ind og i en mindre Papispose afsøjedede han saa et Pund og gav god Vægt og lagde endda lidt i Bøsen bag efter, at hun selv kunde se, han narrede hende ifte hendes Penge fra. Men saa tog hun til Ordet: „Jeg troer, jeg har endnu 5 Daler. Lad mig ogsaa saa et Pund Visdomspulver til Jens, det kan da ifte skade, om han bliver lidt Klogere, end han er. Kan det vel?“
„Nej, paa ingen Maade! Og ved du hvad? Du stulde tage et Pund til dig selv ogsaa!“
„Nej, det vil jeg dog ifte; det bliver for mange Penge. Jeg er jo ogsaa gammel nu og har ifte meget at udrette; men de unge har Tiden for sig og trænger til Visdom for at komme vel igjennem Verdens Gjenorddigheeder.“
Saa stundte hun sig hjem med sit Visdomspulver, og hver Morgen maatte Jens og Maren have hver sin Skfuld til Livs. Maren syntes ifte om det, hun sagde, det knafede ved Tanberne; men Graa-Else traalte ingen Stulken. Om Medicinen frugtede, saa de to unge blev Klogere deraf, derom melder Historien ifte. Den gamle Kone var ifte helt fri for at misunde Sønnen og Stigerdatteren, at de sil saa megen dejlig Visdom givende med Stær; hun fristedes ofte til selv at tage sig en Skfuld med, men modstod Fristelsen, især af Hensyn til Jens, hvem hun gav Stéen topfuld, for at Maren ifte skulde blive ham for Klog.

OSHKOSH
Lumber Yard
A. W. GUMAER & CO.,
Sustommer, Tagspann, Røtter, Stalk, Saar og Plaster,
ST. PAUL, NEBR.

Las! Las! Las!
Hy Malmgren & Carlson
Notaries Public, Laan-Mæglere, og Forsikrings-Agentur.
Brand-Sagl og Cuckon Forsikring besørger i det gamle solide Continental Assuransé Compagni af New York.
Ejshøder, Pantobligationer, Kontrakter og alle retslige Papirer afberdiges i lovgylbig Orden.
Penge ublaanes i større eller mindre Summer, paa fast eller rotlig Gjendom, til laveste Renter. Naar Vedkommende saa onsker, kan Vaan gjøres som en løns lig eller ifte andre vedkommende Transaktion.
Montor i A. J. Carlson & Co.'s gamle Storebygning.

A. C. Gaby, Præs. N. W. Wells, B. Præs. Geo. C. Vean, Kasserer.
First National Bank,
St. Paul, Nebraska,
udfører alt til Bankforretning henhørende.
{ Autoriseret Kapital \$250,000.00
{ Udbetalt Kapital og Overflud \$60,000.00
Betaler Renter paa deponerede Summer. Ublaaninger i Vørsore paa favorable Bilkraat. \$300,000 tillaans i fast Gjendom, paa lang Tid, lav Rente og ingen Kommission foretdres.
Indsaafering en Specialitet.

H. W. POTTER
John Dobry
Handlende med Vols-Redstaber og alt til Farmeriet henhørende Maskineri samt Jern- og Træpumpe, „Ideal“ Hestemøller, etc.
St. Paul, Neb.
Enhver Maskine garanteres.

W. S. C. Chinn & Son,
De gamle paalidelige Druggister,
St. Paul, Nebraska,
er Stedet hvor man erhoder, til laveste Priser, pure medicinske Urter, Medicamenter, Maling og Ole, Glas og Kit, Maskinolie, Petroleum, Lamper, Lygter, etc.
Special Opmaerkksomhed anvendes paa Udbjndning af Familije-Recepter og Legers An ordning.
Et udmærket Udvalg af Sigarer en gros og detail. Afslæg os Besøg.
W. S. C. Chinn & Son.

Miller Bros. i Elba
har det fuldstændigste Lager af Jernfram i Howard Co. Et fuldt Udvalg af Jernstøf, Maling, Fros, Stuebæ, Jagt og Fiskeriretvisiter, m. m. En første Klasse's Plittenklager Afdeling i Forbindelse. Vi vil ifte lade os undersørlge. Kom til os og spar Penge.

A. J. Cushman,
anbefaler et fuldstændigt udvalg i **Røbler af alle Slags**, bestaaende i Parlor Suits, Chamber Suits, Sofaer, Spejle, alle Slags Borde, Kænestole, Senge, Matraser, Hædre, Gheforniers, Bogstabe, samt alt hvad der henhører under denne Forretning.
Ligstifter og Casfers haves stadigst paa Lager og paa ættes Udbyr paa kort Notis.